

கலித்தொகையில் இயற்கை

Natural in Kalithogai

வே. ரத்னா, தமிழ் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், பதிவு எண்: 20PHTMF003, அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும்

மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

V. Rathna, Research Scholar of Tamil, Reg. No.: 20PHTMF003, Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6505-5959>

முனைவர் மு. கவிதா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும்

மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Dr. M. Kavitha, Assistant Professor of Tamil, Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0484-9311>

DOI: 10.5281/zenodo.10595177

Abstract

Sangam Songs portray the lives of Sangam Tamil people who lived their lives very close to nature. They have given life and feeling to natural objects and sung in glory of them. The life in which nature and man lived together has been seen as an important one in the life of the Sangam age. Sangam literature is the living existence of Tamil culture and tradition. It portrays the heritage of the Tamil people. The Sangam poems are divided into internal (Agam) and external (Puram) songs. The individual life of the ancient Tamils can be clearly understood if we examine the poetry of the internal songs (Aga Padalgal). Among the internal song categories, "Kalithogai" is one of them. The speciality of "Kalithogai" is its fine portrayal of nature. The poets of the Sangam era sing about the existence of nature and the life of the people in their songs. They chose some natural phenomenal events that attracted them to life in their natural landscapes. They never sang which is useless for life. It enlivens the hearts of the ones who come across those songs and is a treasure of life for the degrading modern generation. Hence, an in-depth study has been made to evaluate the natural ecology present in the lines of "Kalithogai".

Keywords: Kalithogai, Natural Ecology, Sangam Literature, Tamil Life, Tamil Culture.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்ககாலத் தமிழர்கள் இயற்கையோடு இயைந்தே தங்கள் வாழ்கையை நடத்தினர் என்பதைச் சங்க காலப் பாடல்கள் மூலம் அறிகிறோம். இயற்கைப் பொருட்களுக்கு உயிரும், உணர்வும் கொடுத்துப் பாடியுள்ளனர். இயற்கையும், மனிதனும் இரண்டறக் கலந்து ஒன்றி வாழ்ந்த வாழ்வே சங்ககால வாழ்வாகக் காணப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்கள் நமது மரபு சார்ந்தவை. இவை அக இலக்கியங்கள், புற இலக்கியங்கள் என இருவகையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. அக இலக்கியங்களில் கலித்தொகையும் ஒன்று. அகத்திணைச்

செய்யுள்களில் பரந்துக் கிடக்கும் இயற்கைப் புனைவுகளையும் ஆராய்ப்புகுந்தால் பண்டையத் தமிழரின் தனிமனிதக் கூறுகளை தெளிவாக அறியலாம். இக்கூறுகள் தான் அகத்திணைப் படைப்பிற்கு முதற்காரணியாகும். இதன் சிறப்பிற்குரிய காரணங்களுள் இதன்கண் அமைந்துள்ள இயற்கை வருணனையும் ஒன்றாகும். அது பற்றிய ஆய்வு முயற்சி இக்கட்டுரையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இயற்கை வருணனை உள்ள பாடல்கள் ஏராளமாக இருந்த போதிலும் ஒரு சில பாடல்கள் மட்டும் இங்கு சான்றாக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

திறவுச்சொற்கள்: கவித்தொகை, இயற்கை சூழலியல், சங்க இலக்கியம், தமிழர் வாழ்வு, தமிழ் பண்பாடு.

முன்னுரை

தமிழர்கள் இயற்கையோடு வாழ்ந்தவர்கள். அதனால் அவர்கள் நிலம், புல், மரம், விலங்கு, போன்ற அஃறிணை பொருட்கள் பற்றிய அறிவினை இயல்பாகவே கொண்டிருந்த இயற்கைக்கும், மனிதர்க்கும் உள்ள தொடர்பினை ஒவ்வொரு சங்க இலக்கிய பாடலடிகளின் மூலம் அறியலாம். இயற்கை வாழ்வு பொதுவானதாக இருப்பினும் அது மக்கள் மனதில் எழும் எண்ணங்கள் வெவ்வேறாகும். இயற்கை காட்சி என்பது ஆளப்படுபவர் உள்ளத்தைப் பொறுத்த இயற்கை தான் ஒரு தன்மையுடையது. ஆனால் அது ஆளப்படும் உள்ளம் பல தன்மை உடைய மக்கள் இயற்கையின் பல்பொருட்களை கண்டு, கேட்டு தம் நெஞ்சத்து எண்ணங்களைப் பெருக்கி கொண்டனர். தமிழர்கள் வெறும் இயற்கையழகை மட்டும் நோக்கவில்லை எனினும் தங்களின் எண்ணக்கருத்தோடு சேர்ந்து இயற்கையழகைக் கண்டு அதன் பூப்பிலும், பொலிவிலும், வனப்பிலும் ஈடுபட்டு அகம் மகிழ்ந்தினர். தமிழர் இயற்கையின் பாவை அல்லர். தமிழரின் எண்ணப்பாவையே இயற்கை மக்களின் செயலுக்கும், ஒழுகலாற்றுக்கும் பயன் செய்யும் துணையாகத்தான் இயற்கை விளங்குகிறது. சங்ககாலப் புலவர்கள் இயற்கை எல்லாவற்றையும் பாட்டாகத் தொடுக்கவில்லை நாடெங்கும், காடெங்கும் மண்டிக் கிடக்கும் இயற்கைப் பரப்பில் மக்களின் வாழ்வோடு ஒன்றிக் கவர்ந்த ஒருசில இயற்கையை நிகழ்வுகளை மட்டுமே தேர்ந்தெடுத்து பாடியுள்ளனர் வாழ்விற்கு பயனற்ற கருத்துவளமில்லாத ஒன்றை அவர்கள் பாடவில்லை வாழ்வின் நிகழ்வோடு ஒன்றிய இயற்கை நிகழ்வினை மெய்யழகோடு ஒன்றிய இயற்கையழகை மட்டுமே பாடலில் பதிவு செய்துள்ளனர்.

இயற்கை

இயற்கை என்பது இயல்பானது. மனித சக்தியில்லாமல் தானே தோன்றிய பொருள்கள் அனைத்தும் இயற்கை எனப்படும்.

இயற்கை என்ற சொல்லிற்கு 'இலக்கணம், பான்மை, சுபாவம், வழக்கம், நிலைமை, கொள்கை' என்று பலபொருள்கள் கூறப்படுகிறது. *கௌரா தமிழ் அகராதி* இயல்பு, ஓது, குணம், தகுதி, திராணி, முறைமை' என்று பொருள் கூறுகிறது. க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி' மனிதனால் உண்டாக்கப்படாமல் தானாகவே காணப்படும் மலைநீர் போன்ற பொருள் அல்லது மழைநீர், இடி, காற்று, போன்ற சக்தி பொருள் தருகிறது. (த. நாகம்மாள்.சங்ககால மக்களின் சுற்றுச்சூழலும் வாழ்வும் பக். 154) இவ்வாறான பல விளக்கங்களின் அடிப்படையில் இயற்கை குறிப்புகள் இக்கட்டுரையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

நீர்த்துறையின் அழகு

ஐம்பூதங்களில் ஒன்று நீர். நீர் உலகில் வாழும் அனைத்து உயிர்களின் ஆதாரமாகும். நீர்வளம் மிகச் சிறப்பாக இருந்ததற்கு அவர்களின் வாழ்வியலே உதாரணமாகும். இயற்கை மாணுட சமூகத்திற்கு மட்டுமின்றி அனைத்து உயிர்களுக்கும் அடிப்படை வாழ்வாதாரமாக நீர் அமைகிறது. உலக மக்களின் வாழ்வுக்கு மிகவும் இன்றியமையாதது நீராகும்.

நீர் இன்றி அமையாது உலகு (திருக்குறள் - 20)

என்று வள்ளுவரும் நீரின் முக்கியத்துவத்தைக் கட்டுத்துரைகிறார்.

சிலப்பதிகாரம் நீர் துறைகளின் அழகினை

மாமழை போற்றும் தும் மாமழை போற்றும்

நாமநீர் வேலி உலகிற்கு அவன் அளிபோல்

மேல்நின்று தான்சுரத்தலான் (சிலப்பதிகாரம், பா. 8-10)

இப்பாடலின் வழி அறிகிறோம். நீர் நிறமற்றது, மணமற்றது, நிலத்தின் இயல்பால் அதன் சுவை மாறுபாடுகிறது. மேலும் கடற்கரையில் நீர் நிரம்பி உள்ளமையால் ஆரல் மீன்கள் துள்ளித் திரிகின்றன. நாரைகள் ஆரவாரத்தைக் எழுப்பி மணல் மேட்டில் கொத்தாகப் பூக்கும் ஞாழற்பூவும், புன்னைப் பூவும், கட்டவிழ்ந்த தாழும் பூவும், செருந்திப் பூவும் பூத்தன. இப்பூக்களைச் சுற்றி வரிகளையுடைய வண்டுகளும், கருநிறத் தும்பிகளும் ஆரவாரம் செய்து தேனினை உண்டு வாழும் அழகிய நீர்த்துறையில் காணமுடிகிறது. மேலும் இதனை,

தெரி இணர் ஞாழலும் தேம் கமழ் புன்னையும்

புரி அவிழ் பூவின கைதையும் செருந்தியும்

வரி னியிறு இமிர்ந்து ஆர்ப்ப இருந் தும்பி இயைபு ஊத

செரு மிகு நேமியான் தார் போல பெருங் குடல்

வரி மணல்வாய் சூழும் வயங்கு நீர்த் தண் சேர்ப்ப! (கலி. நெய். 127, 1-5)

என்பதில் ஊரின் அழகும், வளமும் தெரிகின்றது. அதேபோன்று கரிய மலர்கள் நிறைந்த கழி முள்ளியும், தில்லை மரமும் செறிந்த வளர்ந்திருக்கும் கடற்கரைச் சோலையில் உள்ள

மணல்மேட்டில் தட்சிணாமூர்த்தி ஆலமரத்தின் கீழ் அமர்ந்துள்ளார். அவர் முன் வைத்திருந்த குண்டிகைய போல் தாழையின் பழம் தொங்குகிறது. அத்தாழையின் மலர் மலர்ந்தாற் போல் குருகு இமை தங்குகின்ற நீர்த்துறையின் வளத்தினை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது.

நெய்தற் கலியில் மலர்கள், விலங்குகள், மலைகள், தேன், மதி, போன்ற காட்சிகள் இயற்கையாகவே அமைந்துள்ளது. இவை கலித்தொகைக்கு மேலும் அழகினை சேர்கிறது. இயற்கையின் முக்கியத்துவத்தையும் அங்கு வாழ்கின்ற பிற உயிர்களுக்கும் எவ்வித துன்பங்களை ஏற்படுத்தாலும் அங்கு மக்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழுவதற்கு நீர்த்துறை முதற்காரணமாக அமைகிறது. (ப.சாந்தி, பக்.110)

மக்கள் இயற்கையோடு இயற்கையாக மக்கள் இணைந்து வாழ்ந்ததால் அம்மக்களுக்கு எவ்விதமான இயற்கைப் பாதிப்புகளும் ஏற்படவில்லை என்கிற செய்தியினை நம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது .

இளவேனிற் கால வருகையழகு

கலித்தொகையில் இடம்பெறும் பாலைக்கலியில் இறுதியில் இடம் பெற்றுள்ள பத்துப் பாடல்களும் இளவேனிற் காலம் பற்றியவையாகும். இந்தப் பத்துப் பாடல்களிலும் பாலை நிலத்தின் வெம்மைக் கொடுமையினை கூறப்படவில்லை அதற்கு மாறாக இளவேனிற் பருவம் இயற்கை வர்ணனைகளையோடு அதனை அழகு செய்யப்பட்டுள்ளது. மரங்களும், செடிக் கொடிகளும் புதிதாக தளிர் ஈனுவதையும், பூக்கள் பூத்துக் குலுங்கி மணம் வீசுதலையும், சுரும்பினமும் வண்டினமும் ஆரவாரம் செய்து இசை யெழுப்புதலையும், ஆற்றில் நீர்வற்றி தெளிந்த நீர் ஓடுதலையும் மகளிர் கூந்தல் போல் அறம் தோன்றியிருத்தலையும் கரையின் இருமருங்கிலும் நின்ற மரங்கள் மலர்களை உதிர்த்து கரைகளை மூடியதால் மலர்க்கரையானதையும் அழகோடு கூறுகின்றன. இளவேனிற் பருவத்தை மிக இனிதே வரவேற்கும் விதமாக அழகிய காட்சிகளோடு வர்ணனை செய்து கண்முன் தோன்றும் விதமாக செய்துள்ளார் பெருங்கடுங்கோ. இரவலர்க்குத் தருவதில் குறைவில்லாது இல்லறம் நடத்தும் தீவினையற்றவனின் செல்வம் வளர்வது போல இனிய நீரையுடைய ஆற்றங்கரையில் மரங்கள் தழைத்தன. கேட்டவர் மயக்கம் அடைவதற்குக் காரணமான சொல்லையும் பெண்மனின் கண் போன்ற பார்வையையும் உடைய மகளிரின் பற்களைப் போல் முல்லையின் அரும்புகள் மலர்ந்தன. குளிர்ந்த மணலில் கழன்று விழுந்த தாதினாலும் தளிராலும் காதலரைக் கூடியிருப்பரின் கூந்தலைப் போல் அழகிய இளவேனிற் காலம் வந்தது என்பதை,

ஈதலில் குறை காட்டாது அறன் அறிந்து ஒழுகிய

தீதிலான் செல்வம் போல் தீம்கரை மரம் நந்த

பேதுறு மட மொழி பிணை எழில் மான் நோக்கின்

மாதரார் முறுவல் போல் மணமெளவல் முகை ஊழ்ப்ப

காதலர்ப் புணர்ந்தவர் கதுப்புப் போல் கழல்குபு

தாதொடும் தளிரொடும் தண் அறல் தகை பெற (கலி. பாலை. 27, 1-6)

இப்பாடலின் வழி அறியலாம். தலைவியைப் பிரிந்து சென்ற தலைவன் இளவேனிற் காலத்தில் வருவதாகக் கூறினான்.

வறண்ட நிலத்தின் அழகு

ஐவகை நிலங்களில் மிகவும் கொடுமையான நிலமாகக் கருதப்படுவது பாலைநிலம் ஆகும். அப்பாலை நிலம் எவ்வாறு காட்சியளிக்கிறது என்பதை பெருங்கடுங்கோ தனது பாடலில் நயம்பட உரைத்துள்ளார். அழகிய செவிகளையும் பெருமை வாய்ந்த தாள்களையும் மதத்தால் உண்டான மயக்கத்தையும் உடைய யானைத்திரள்கள், ஏனைய விலங்குகளின் திரள்கள், மறவர்கள் கலத்தினாலே புதிர்கள் நிறைந்த பழைய வழிகள் மயங்கியுள்ள காடு என காட்டின் தன்மையினை கூறப்பட்டுள்ளது. முதுவேனில் காலத்தில் வெப்பத்தால் வருத்தும் ஓய்ந்த களிறு மழையின்மையால் ஊர்களிடத்தில் உண்ணுவதற்கு நீர் இல்லாது பேய்த் தேரை,

தண்ணீர் எனக் கருதி யானை விரும்பிச் சொல்லும் காடு

வேனில் உழந்த வறிது உயங்கும் ஓய்களிறு (கலி. பாலை. 7, 1)

சூரியன் சுடுவதால் வண்டுகள் மொய்க்கும் படியான கமழும் மதநீரை உடைய யானை தனது அழகு கெட்டு ஈரமற்ற நிலத்தினை உழுகின்ற கலப்பை போல தனது கொம்புகளை நிலத்தில் கிடந்தது என பாலையின் வெம்மையை, “உறல்ஊறு கமழ் கடாத்து ஓல்கிய எழில்வேழம் (கலி. பாலை. 8, 4) என்று இவ்வடிகள் உணர்த்துகின்றன. மேலும், பாலை நிலத்தின் நிகழ்வுகளை,

பாலை நிலத்தின் காடுகள் நெருப்புப் போன்ற வெம்மையாலே அடியெடுத்து நடக்க முடியாத படி கடுமையாக இருக்குமென்று தலைவர் கூறினார்.அத்தகைய காட்டில் இருக்கும் யானையானது தன் குட்டிகள் கலக்கிய சிறிய நீரைக் கூட தன் பெண் யானை உண்ட பிறகுதான் தான் உண்ணும் என்று சொன்னாரே என்று கூறப்படுகிறது. (வ.சந்திரசேகர், பக். 34)

என்று குறிப்பிடுகிறார். தலைவன் பாலை நிலத்தினை கடந்து சொல்லும் போது இத்தகைய துயரங்களை நினைத்து தலைவி வருந்திகிறாள். தலைவன் இத்தகைய காட்சிகளை காணும் போது மனம் மாறி திரும்பி வந்து விட வேண்டும் என்று தலைவி எண்ணுகிறாள்.

நற்றிணையில் உள்ள பாலைத்திணையில் மருதநில நாகனார் யானை,கொன்றை, ஏறுழ் ஆகியவற்றை பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

இழியணி மகளிரின் விமைதகப் பூத்த நீடுசுரி இணர சுடர்வீக்

கொன்றை காடுகளின் பூத்த ஆயினும் நன்றும் வருமழைக் கெதிரிய

மணிநிற இரும்புதல் நரைநிறம் படுத்த நல்லிணாத் தெறுழ்வீ தாஅ
தேரலர் கொல்லோ சேய்நாட்டுக் களிற்று தைத்து ஆடிய கவிழ்கண்
இடுநீறு வெளிறில் காழ வேலம் நீடிய பழங்கண் முதுநெறி
மறைக்கும் வழங்கருங் கானம் இறந்திசினோர. (நற்றிணை, பா. 302)

நீரற்ற வறண்ட. சுனையில் நீர் உண்டலை விரும்பி உடல் வருத்திய யானை ஒருசேரக் கையை
நிலத்தில் பதித்துத் தொட்டுப் பார்த்தது அப்போது வெப்பத்தினால் கைசுட. ஒழங்குபட,

புள் இமிழ் அகல் வயல் ஒலி செந்நெல் இடைப் பூத்த

முள் அரைத் தாமரை முழு முதல் சாய்த்து அதன்

...தகை பெறு கழனி (கலி. மரு. 79, 1-6)

இப்பாடலின் வழி பறவைகள் ஒலிகின்ற அகன்ற வயலில் காற்றினால் ஒசையை எழுப்பும்
செந்நெல் முதிர்ந்து கிடக்கிறது. அதனிடையே முட்களையுடைய தாமரை மலர் மலர்ந்து
காணப்படுகிறது. செந்நெல் தனது முழுவடிவத்தையும் சாய்க்கையால் தாமரை மலரின் இதழில்
வளமாக நெற்கதிர் பொருந்தும்படி விளங்குகிறது. இதனைக் காணும்போது அவையில்
உள்ளவர் புகழும் அரங்கத்தில் ஆடுபவளின் தலைக்கோலத்தில் நின்று நெற்றியில் தவழும்
வயந்தகம் என்னும் அணியைப் போல் காட்சியளிக்கிறது என வயலின் அழகானது பதிவு
செய்யப்பட்டுள்ளது.

மாலைக் கால வர்ணனையழகு

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவிக்கு மிகுந்த துன்பத்தைத் தரக்கூடியது மாலைப்
பொழுதுதாகும் அந்த மாலைக்காலம் எப்படி வந்தது என்பதைக் கூறும் போது பகைவரோடு
போர் தொழில் செய்யக் கூடிய மன்னன் அறநெறியின் படி வாழ்ந்து பல உயிர்களையும்
காத்துத் தீவீனையால் மக்களின் உள்ளம் கலங்காதபடி நல்லாட்சி புரிந்து இறுதியில்
சுவர்கத்தை விரும்பிச் செல்வதைப் போன்று ஞாயிறு இருளை அழித்து பகல்பொழுதை
உண்டாக்கி பின்பு தான் மறையும் மலையை அடைந்தது. கலக்கம் உடைய உலகத்தில் ஒரு
மன்னனுக்கு பகை மன்னன் வந்து கைகொடுத்துக் காப்பது போல தனக்கு மாறான இருளைப்
போக்க மதி வந்தது. அந்தக் குடையால் நிழல் செய்து ஆண்ட மன்னனுக்கும், ஆளவரும்
மன்னனுக்கும் நடுவில் இருக்கும் வருத்தமான காலத்தைப் போன்று மாலைப்பொழுது
இருந்தது என்பதை,

வெல் புகழ் மன்னவன் விளங்கிய ஒழுக்கத்தால்

நல்லாற்றின் உயர்காத்து நடுக்கு அறதான் செய்த

தொல்வினைப் பயன்துய்ப்ப துறக்கம் வேட்டு எழுந்தாற்போல்

குடை நிழல் ஆண்டாற்கும் ஆளிய வருவாற்கும்

இடை நின்ற காலம் போல் இறுத்தந்த மருள் மாலை (கலி, நெய், 118, 1-8)

இவ்வடிகள் சுட்டுகின்றன. அதேப் போன்று அகன்ற உலகத்தையும் பல உயிர்களையும் தோற்றுவிக்கும் ஞாயிறு தன் வாயால் பல கதிர்களை வெளிப்படுத்தி மீண்டும் தன் வாயால் அவையனைத்தையும் விழுங்கியது போல் மலையில் மறையும் அப்போது போரில் சக்கரப்படையினையுடைய திருமாலின் நிறத்தைப் போன்று இயல்பான இருள் பரவும் அந்த இருளைப் பொறுக்க மாட்டாது வானில் நிலவு தோன்றும் கணவரைக் கூடிய பின்பு உறக்கம் கொள்ளும் மகளிரின் கண்களைப் போல் தாமரை குவியும் தம் புகழைக் கேட்ட. சான்றோர் தலை வீழ்கின்றன. இக்காட்சி செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகளுக்கு இரண்டு களிறுகள் இருபுறமும் நின்று தம் துதிக்கையால் நீர் சொரிவது போல் உள்ளது என்பதை,

கதிர்விரி கனைசுடர்க் கவின்கொண்ட நனஞ்சுரல்

எதினெதிர் ஓங்கிய மால்வரை அடுக்கத்து

முதிரினார் ஊழ்கொண்ட முடிவுத்தாள் எரிவேங்கை

வரிநுதல் எழல்வேழம் பூநீர்மேற் சொரிதரப்

புரிநெகிழ் தாமரை மலரம்கண் வீறெய்தி

திருநயந்து இருந்தன்ன தேங்கமழ் விறல்வெற்ப. (கலி. குறி. 44, 1-7)

என்னும் பாடலின் வழி இயற்கை அழகில் இறைவனைக் கண்ட. புலவனின் கற்பனைத் திறனையும் இறைவன் படைத்த இயற்கையின் எழிலையும் அறியலாம். இறைவனிடம் தலைவி தன் தலைவன் விரைவில் வர வேண்டும் என்று வேண்டுகிறாள். இத்தகைய செய்திகளை,

குறிஞ்சி நிலத்தின் தலைவன் வினையின் காரணமாக தலைவியை பிரிந்து செல்கிறன்.

இதனால் தலைவி, தலைவன் வராத நிலையினை கண்டு மனம் வருந்தி தன்னுடைய

தலைவன் இல்லாத மாலைபொழுதினை கழிப்பதற்கு மிகவும் வருந்துகிறாள். (சோ.

இளஞ்செழியன், பக்.119)

என்று குறிப்பிடுகிறார். தலைவன் வராத நிலையில் தலைவி தன் வருந்தினை வெளிப்படுத்தும் போது தலைவியின் நிலையினை கண்டு பிற மகளிர்கள் வருந்தி தலைவியை ஆற்றுப்படுத்தும் விதத்தில் செயல்படுகிறார்கள்.மேலும் தலைவி தலைவன் வரும் வழிகளில் எதாவது துன்பம் நிகழ்ந்து இருக்குமோ என்று அச்சம் கொள்கிறாள். ஆதலால் தலைவன் விரைந்து வந்தால் மட்டுமே மாலைபொழுது இனிமையாக அமையும் என்ற செய்தினை அறிய முடிகிறது.

எழில்மிகு தொன்மக் காட்சிகள்

கலித்தொகையில் இறைவன் குறித்த தொன்மக் கதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவையாவும் இயற்கை நிகழ்வுகளில் நடக்கக் கூடிய செய்திகளுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஐயிறு தலையின் அரக்கர் கோமான்

தொடிப்பொலி தடக்கையின் கீழ்ப்புகுந்து அம்மலை

எடுக்கல் செல்லாது உழப்பவன் போல

கோடுபுயப் கல்லாது உழக்கும். (கலி. குறி. 38, 2-9)

இப்பாடலில் பூத்துக் குலுங்கும் வேங்கை மரமானது யானைக்குப் புலி போன்று காட்சியளிக்கிறது உடனே யானையானது தனது கொம்பினால் மரத்தினைக் குத்துகின்றது. குத்தியவுடன் அதன் கொம்புகள் மரத்தில் பதிந்துவிடுகின்றன. அதனை எடுக்க இயலாமல் யானை ஒலியிடுகின்றது. இக்காட்சியானது பத்துத் தலைகளைக் கொண்ட. ராவணன் கயிலை மலையைப் பெயர்க்க முயலும் போது மலையின் அடியில் கைகள் மாட்டிக் கொண்டு இராவணன் கதறுவதுப் போல் இருந்தது என்பதை இப்பாடல் விளக்குகிறது. நிலவு விழுந்தாற் போன்று சுட்டியை நெற்றியில் உடைய கரிய எருதானது குகையுடைய மலையில் உள்ள மலரால் தொடுக்கப்பட்ட. அழகிய மாலையை அணிந்த பொதுவனை (இடையனை) தாக்கிக் குடல் சரியுமாறு குத்திக் கோட்டில் கொண்டு குலைக்கும் காட்சியானது. சிவபெருமான் ஊழிக்காலத்து முடிவிலே பல உயிர்களை வருத்தச் செய்வதற்காக எருமையில் ஏறும் கூற்றுவனின் நெஞ்சை பிளந்து அவன் குடலை கூளிக்கு அளித்து வயிற்றை நிரப்புவதுப் போல் இருந்தது என்பதை,

சுடர் விரித்தன்ன கரி நெற்றிக் காரி

விடரி அம் கண்ணிப் பொதுவனைச் சாடி

குடர் சொரியக் குத்தி குலைப்பதன் தோற்றம் காண்

படர் அணி அந்தி பசங் கட் கடவுள்

இடரிய ஏற்று எருமை நெஞ்சு இடந்து இட்டு

குடர் கூளிக்கு ஆர்த்துவான் போன்ம். (கலி. முல். 101, 21-26)

என சிவபெருமானின் வாகனமான காளையை சிவபெருமானுக்கு சமமாக ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ள கவிஞரின் திறன் போற்றக் கூடிய. ஒன்றாக உள்ளது. ஞாயிறு தன் செறிந்த கதிர்களைப் பரப்பி சுடுவதால் அக்கனலானது காட்டுத் தீப்போல் பரவி மலைகளில் ஒங்கி வெம்மையைச் செய்தது. இதைக் காணும் போது கொன்றை மாலையை அணிந்த சிவபெருமான் அசைகின்ற எயில்களை எறித்தமையால் உண்டான நெருப்பைப் போன்று இருந்தது என்பதை,

அயம்திகழ் நறுங் கொன்றை அவங்கல் அம் தெரியலான்

இயங்கு எயில் எயப் பிறந்த எரிபோல எவ்வாயும். (கலி. நெய். 150: 1-2)

இப்பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. சிவபெருமான் அவுணரின் வஞ்சனையை அழிப்பதற்காக அவர்களின் முப்புரங்களையும் தீக்கு இரையாக்கினார் போன்று கதிரவன் வெப்பத்தால் அங்குள்ள மலைகளைப் பிளந்து சிறுகற்களாக்கி வழியெல்லாம் உதிர்ந்து கிடக்கும் என்பதை,

அடங்காதார் மிடல் சாய அமரர் வந்து இரத்தலின்
மடங்கல் போல் சினைஇ மாயம் செய் அவுணரைக்
கடந்து அடு முன்பொடு முக்கண்ணான் முளயிலும்
உடன்றக்கால் முகம் போல ஒண் கதிர் தெறுதலின்
சீறு அருங் கணிச்சியோன் சினவலின் அவ் எயில்
ஏறு பெற்று உதிர்வன போல் வரை பிளந்து இயங்குநர். (கலி. பாலை. 2: 2 -7)

இப்பாடல் வழி அழகாக உணர்த்துகின்றார். தலைவன் பொருள் ஈட்டுவதற்காகத் தலைவியைப் பிரிந்துள்ளான். தலைவனைப் பிரிந்து ஆற்ற இயலாத தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவிக்கும் போது,

அறம் துறந்து ஆயிழாய் ஆக்காத்தில் பிரிந்தவர்
பிறங்கு நீர் சடைக்கரந்தான் அணி அன்ன நின்நிறம்
பசந்து நீ இனையையாய் நீத்தலும் நீப்பவோ? (கலி: மரு: 150: 8-10)

எனத் தோழிக் கூறுவதில் கங்கையைச் சடையிலே மறைந்துள்ள சிவனது அணியைப் போன்று தலைவியின் உடலில் பசலைப் படர்ந்துக் காணப்படுகிறது. எனக் கூறுவதில் கங்கை நதியின் நிறத்தோடு பசலை நிறத்தை ஒப்பிட்டு அழகியல் நோக்கோடு கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும், அவளின் நிறமான அழகிய வடிவுடைய ஏற்றினை ஊர்தியாகக் கொண்டவனின் ஒளிபொருந்திய அணி நகைத்தலைப் போன்றுள்ளது என்பதை,

உருவ ஏற்று ஊர்தியான் ஒள் அணி நக்கன்ன நின்
உரு இழந்து இனையையாய் உள்ளலும் உள்ளுபவோ? (கலி. மரு.150: 13-14)

என்னும் அடிகளில் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். ஆதிரை நாளினையுடைய சிவபெருமானின் திருமார்பு அழகுபெறுவதற்காக பருவம் தோறும் பொய்யக்காது மலர்கின்ற சண்பகப் பூ போன்று தலைவன் குறித்த பருவத்தில் வந்துவிடுவார் எனத் தோழி கூறுகின்றாள். இதனை,

அரும்பெறல் ஆதிரையான் அணிபெற மலர்ந்த
பெருந்தண் சண்பகம் போல ஒருங்கு அவர்
பொய்யார் ஆகுதல் தெளிந்தனம். (கலி. மரு. 150. 19-21)

இப்பாடல் வழி அறியலாம். தலைவி திருமணமாகி தலைவன் நாட்டிற்குச் சென்று சிலகாலம் கழித்து, பிறந்தகம் வருகையில் தோழியானவள் தலைவியிடம் உமது ஊரில் உண்பதற்கு நல்ல

நீர் இல்லையே என வினவும் போது தலைவி தேன் மயங்கு பாலினும் இனிய என்று மான் உண்டு எஞ்சிய நீரின் தன்மையை மிகவும் உயர்வாகப் பேசுகின்றன.

அன்னாய் வாழிவேன் டன்னைநம் படப்பை

தேன்மயங்கு பாலினும் இனிய அவர்நாட்டு

உவமை கூவற் கீழ்

மானுண்டு எஞ்சிய கலிழி நீரே. (ஐங்குறுநூறு. பா. 203)

இது தலைவனது ஊரை உயர்வாகக் கருதும் தலைவியின் மன நிலையைப் புலப்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு நாம் வாழும் சூழலில் இருக்கும் இயற்கைச் சூழலை உயர்வாகக் கருதிப் பேணி, வேண்டியதை இப்பாடல் உணர்த்துவதை அறியமுடிகிறது.

தலைவனது ஊரில் உள்ள சிறப்புகளை தலைவி கூறும் போது அங்குள்ள நீர்நிலைகளான ஆறு,சுனை,குளம்,கடல்,போன்றவைகள் இயற்கையாகவே அமைந்து மிகவும் சுவையுடையாத அமைந்து அங்குள்ள உயிரினங்கள் எவ்வித துன்பயின்றி மகிழ்ச்சியாக வாழ்கிறது. எனவே தலைவன் வாழும் ஊரும் மற்றும் தலைவன் இருக்கும் இடமே தனக்கு இன்பத்தை தருவதாகவும் மன நிறைவுயினையும் அளிக்கிறது என்று தலைவி தலைவனையும் அவனது ஊரின் சிறப்புகளையும் கூற்றுகளின் வழி எடுத்துக்கூறுகிறாள். (த. முருகபாண்டியன், பக்.10.)

சங்க இலக்கியங்களில் தலைவிக்கு தலைவன் மட்டுமே தன்னுடைய உயிராக திகழ்கின்றான். எனவே, தலைவனுடன் இருக்கும் பொழுதுகள் இனிமையை தருகிறது. என்பது மட்டுமல்லாமல் தலைவன் இத்தகைய சிறப்புடைய நாட்டில் வாழ்கின்றான் என்பதை தலைவி தலைவன் மேல் கொண்டுள்ள அன்பினை வெளிப்படுத்தும் விதமாக இக்கூற்றுகள் அமைகிறது.

முடிவுரை

சங்க இலக்கிய பாடல்களை நுட்பமாக படிக்கும் போது பண்டைத் தமிழர் இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்க்கை வாழ்ந்ததை உணர்ந்துக் கொள்ள முடியும். அந்த வகையில் சங்ககால மாந்தர்கள் ஐந்திணை நில பகுப்பாட்டின் அடிப்படையில் தம் வாழ்வு முறையினை அமைத்துக் கொண்டனர். சங்ககால பெண்பாற் புலவர்களில் ஒருவரான வெள்ளீ வீதியாரின் பாடல்களில் தலைவன், தலைவியின் வாழ்வியல் இயற்கையோடு ஒன்றிணைந்து வாழ்ந்ததை மேற்கொண்டப் பாடல்களின் வழி அறியமுடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

[1] இளம்பூரணார். *தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்*. திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை - 600108.

- [2] இளஞ்செழியன், லோ. “பண்பாடு சுழலியல் நோக்கில் சங்க இலக்கிய அகத்திணைப் பாடல்கள்.” *சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்*, ISSN: 2497-953X, நவம்பர் 2020.
- [3] சந்திரசேகார், வ. “சங்கப்பாக்களில் இயற்கை வருணனை.” *புலம் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ்*, ISSN: 2583-0139, ஏப்ரல் 2022, பக். 31-42.
- [4] சாந்தி, ப. “கலித்தொகையில் பாலைத்திணைக் குறிஞ்சித்திணையில் காணப்படும் இயற்கை.” *உங்கள் நூலகம்*, ISSN: 2394-7535, டிசம்பர் 2022.
- [5] சுசிலா அப்பாதுரை. *சுற்றுச்சூழல் கல்வி*. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை – 600098, முதற் பதிப்பு – 2009.
- [6] சோமசுந்தரனார், பொ. வே. *கலித்தொகை நச்சினார்க்கினியர் உரையும் விளக்கமும்*. கழக வெளியீடு, சென்னை, முதற்பதிப்பு-1973.
- [7] முனைவர் நாகம்மாள். “சங்ககால மக்களின் சுற்றுச்சூழலும் வாழ்வும்.” *உங்கள் நூலகம்*, டிசம்பர் 2022, ISSN: 2394-7535.
- [8] நாகராஜன், வி. *நற்றிணை மூலமும் உரையும்*. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பி.லிட், சென்னை - 600098, முதற்பதிப்பு - 2007.
- [9] பரிமேலழகர் (உ.ஆ.). *திருக்குறள்*. பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை, ஆறாம் பதிப்பு-2002.
- [10] பாலசுப்பிரமணியன், கு. வெ. *கலித்தொகை மூலமும் உரையும்*. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பி. லிட், சென்னை - 600098, முதற்பதிப்பு - 2007.
- [11] பாலசுப்பிரமணியன், கு. வெ. *ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும்*. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பி. லிட், சென்னை - 600098, முதற்பதிப்பு - 2007.
- [12] பாலசுப்பிரமணியன், கு. வெ. *அகநானூறு மூலமும் உரையும்*. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பி. லிட், சென்னை - 600098, முதற்பதிப்பு - 2007.
- [13] பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ. *பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும்*. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பி. லிட், சென்னை - 600098, முதற்பதிப்பு - 2007.
- [14] மாணிக்கனார், அ. *கலித்தொகை மூலமும் உரையும்*. வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு -1999.
- [15] முருகபாண்டியன், த. “சங்க இலக்கியங்களில் இயற்கை.” *சான்லாக்ஸ் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ்*, ISSN: 2454 – 3993, அக்டோபர் 2021.
- [16] மெய்யப்பன், ச. *தமிழ் கழக அகராதி*. மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2009.
- [17] லட்சுமி, ஜே. ஆர். *சுற்றுச் சூழலியல் கல்வி தோட்டம்*. சேகர் பதிப்பகம், முதற்பதிப்பு - 2002.
- [18] வெங்கடசாமி நாட்டார், ந. மு. *சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும்*. கௌரி பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு - 2018.

References

- [1] Ilampuranar. Tolkappiyam Porulathikaram. Tirunelveli South Indian Saiva Siddhantha Literature Society, Chennai 600 108.
- [2] Ilanchezhiyan. I. “Panbattu Soolaliyal Nookil Sanga Ilakiya Agathinai Padalgal.” *International Research Journal of Tamil*, ISSN: 2497 – 953X, November – 2020.
- [3] Chandrasekhar.V, “Nature Description in the Sangappas.” *Pulam International Journal of Tamil Studies*, ISSN: 2583 - 0139, April – 2022, pp. 31-42.
- [4] Shanti. P. “Kalinthogaiyil Palaithinai Kurinchi Thinayil Kanapadum Iyarkai.” *Ungal Noolagam*, ISSN: 2394 – 7535, December 2022.
- [5] Susila Appadurai. “Sutrusoolal Kalvi.” New Century Book House Pvt. Lit, Chennai 600 098, First Edition 2009.
- [6] Somasundaranar. P. V. “Kalithogaiyil Nachinarkiniyar Urayum Vilaamaum, Kalaga Veliyeedu, Chennai, First Edition-1973.
- [7] Nagammal, Dr. “Sangakala Makalin Sutrusoolalum Valvum.” *Ungal Noolagam*, ISSN: 2394 – 7535, December 2022.
- [8] Nagarajan, V. *Nattrinai Moolamum Uraiyum*. NCBH, Chennai-600 098, 2007.
- [9] Parimelazagar (UA). *Thirukkural*. Palaniappa Brothers, Chennai, 2002.
- [10] Balasubramaniyan, K. V. *Kalithogai Moolamum Uraiyum*. NCBH, Chennai-98, 2004.
- [11] Balasubramaniyan, K. V. *Inkurunooru Moolamum Uraiyum*. NCBH, Chennai-98, 2007.
- [12] Balasubramaniyan, K. V. *Agananuru Moolamum Uraiyum*. NCBH, Chennai-98, 2007.
- [13] Balasubramaniyan, K. V. *Pathitruppattu Moolamum Uraiyum*. NCBH, Chennai-98, 2007.
- [14] Manikanar.A. *Kalithogai Moolamum Uraiyum*. Varthamanan Publishing House, D.Nagar, Chennai, First Edition-1999.
- [15] Murugapandian, T. “Sanga Ilakiyangalil Iyarkai.” *Sanlax International Journal of Tamil Studies*, ISSN: 2454 – 3993, October – 2021.
- [16] Meiyappan, S. *Tamil Kazhaga Agarathi*. Manivasakar Publishing House, Chennai, 2009.
- [17] Lakshmi, J. R. *Sutrusoolaliyal Kalvi*. Sekar Pathipagam, First Edition- 2002.
- [18] Venkatasamy Natar, N. M. *Silappathikaram Moolamum Uraiyum*. Gowri Pathipagam, Chennai, First Edition- 2018.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Contribution Statement: இல்லை / NIL.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை / Author Acknowledgement: இல்லை / NIL.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Declaration: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன். / I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது. / The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.